

3. Арган Д. История итальянского искусства [Текст] / Д. Арган. – Москва : Радуга, 2000. – 533 с.
4. Бабажанов А.Х. Портрет – изображение человека // Молодой ученый. – 2012. – № 5. – С. 391–395.
5. Віппер Р.Ю. Історія стародавнього світу / Р.Ю. Віппер. – М., 1994. – 342 с.
6. Рівкін Б.І. Мистецтво античності / Б.І. Рівкін. – 1972. – 149 с.
7. Рівкін Б.І. Мистецтво античності / Б.І. Рівкін. – 1972. – 149 с.
8. Кузьміна М.Т. Історія зарубіжного мистецтва: образотворче мистецтво / М. Кузьміна, М. Мальцева. – 1984. – 183 с.

Варивончик А.В.

кандидат мистецтвознавства, доцент;

Українець Є.С.

бакалавр,

Київський університет імені Бориса Грінченка

УКРАЇНСЬКА ВИШИВАНКА В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Протягом багатьох років зростає інтерес до культурної спадщини українців. Справжньою скарбницею духовної культури народу є вишивка. Вона має надзвичайно великий художній потенціал і виступає окремим самобутнім твором мистецтва.

Без української вишиванки важко уявити українську культуру, побут і історію.

Велика кількість мистецтвознавців таких, як Т. Кара-Васильєва, Р. Захарчук-Чугай, А. Заволокіна, Г. Пащенко, В. Радкевич, Е. Литвинець, О. Гасюк, М. Степан займались вивченням української народної вишивки, класифікацією орнаментів, візерунків, швів [1].

Історія вишивки на території сучасної України бере початок ще до нашої ери.

Вишиті сорочки здавна носили жінки, чоловіки та діти, також кріпаки та пани, міщани та селяни. Одягали їх не лише на свята а й на кожен день. За вишиванкою можна було визначити статус та походження власника. Найдавнішими матеріалами, з яких українці виготовляли для себе вишиванки, були тканини з овечої вовни, льону та конопель [2].

У наш час, українські вишиті сорочки, як ніколи, мають велику актуальність. Багато українців або навіть іноземці (наприклад, туристи) хотіли б мати модну патріотичну вишиванку, яка вміщувала б у собі поєднання стилю та вікових традицій.

Українська вишиванка на стільки має великий попит, що її часто одягають відомі політичні діячі на важливі заходи, зірки шоу-бізнесу – на червоні доріжки. Вишиванки любляють носити не тільки українські артисти, а й зарубіжні.

Сьогодні у вишитих сорочках святкують весілля, день народження або інші важливі події у житті людини. Мама одягають своїх дітей у вишиванки на перше вересня та на останній дзвінок.

Одягаючи вишиванки, українці масово збирається в центрах своїх міст на такі свята, як День конституції, День незалежності України.

Для справжнього патріота також честь одягнути вишиванку на концерти улюблених виконавців.

Безліч є прикладів всенародної любові до традиційного одягу українців. Популярність вишиванок росте з кожним днем все більше і більше [3].

Українська вишиванка є невід'ємним елементом колекцій Коко Шанель, Лакруа, Кензо. Вітчизняні майстерні, дизайнери роблять сучасні моделі вишитого одягу з дотриманням усіх традиційних орнаментів.

Українська вишиванка є абсолютно унікальним продуктом, який характеризує не лише темперамент нації, але й є її візитною карточкою. Символічними вважають чорний та червоний кольори.

Машинна вишивка дозволяє створювати вишитий одяг у значно коротші терміни. Українським майстриням відомо близько двохсот п'ятдесяти видів вишивальних швів, які базуються на двадцяти техніках.

Дослідники встановили, що українська вишиванка збільшує ауру людини [4].

Українська сорочка, вишита червоними нитками є найактивнішим оберегом. Адже цей колір може забирати негативну інформацію. Українська вишиванка, оздоблена білими нитками має також захисну дію. Народ вірив, що вишиванка може надійно захистити від злих духів, пристриту, хвороб та різних недугів, а до того ж принести великий успіх. На думку наших пращурів, кожен візерунок на вишиванці мав певне значення. Наші предки передавали вишиванку із покоління в покоління та берегли її як цінну сімейну реліквію. В давнину вишиванка була частиною приданого нареченій, і без неї не проходило жодне свято.

У кожній вишиванці залишається один невід'ємний елемент – орнамент. Ромб є найпоширенішим орнаментом у вишивці, тому що він вважається найсильнішим захистом від злих духів. Найчастіше розміщується на манжетах та горловині, аби запобігти проникненню потойбічної сили в душу. Також ромби для давніх слов'ян були знаком богині Землі і символізували родючість.

Отже, сьогодні українська вишиванка пережила суттєві зміни. Порівнюючи вишиті блузи, створені сто та двісті років тому, можемо побачити різницю. Не зважаючи на дуже давню історію української вишивки, можна з впевненістю сказати про її актуальність у наші дні.

Список використаних джерел:

1. Психологічний феномен української [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Pnpz_2013_4_16.pdf
2. Вишиванка як унікальний код твого краю. Від Луганська до Львова – особливості вишиванок кожного регіону. [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу: <http://vsviti.com.ua/ukraine/43776>

3. Вишиті сорочки: сучасність в традиціях [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу: <https://skyba.ub.ua/analitic/20917-vishiti-sorochki-suchasnist-v-tradiciyah.html>

4. Українська вишиванка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://skyba.ub.ua/analitic/4191-ukrayinska-vshivanka--ukrayinski-tradiciyi-v-suchasnomu-stili.html>

Заїкіна О.О.

студент,

Науковий керівник: Гарбузенко Л.В.

кандидат педагогічних наук, доцент,

*Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

ПРОБЛЕМА ЖИВОПИСНОГО ТВОРУ ЯК ЗАСІБ АКЦЕНТУВАННЯ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ПИТАНЬ

Проблема – це об'єкт чи явище збуджуючого характеру, що стимулює діяльність та спонукає до дій. Проблема – це ситуація, що потребує активних дій від цілеспрямованої людини і є спонукаючим чинником для ліквідування наслідків, чи запобігання їх виникнення. В процесі вирішення питань відкриваються нові можливості та причинно-наслідкові зв'язки, відкривається новий ракурс побаченого на звичайні речі.

Окреслюючи різні підходи і процеси в живописному творі, можна дійти висновку про найвпливовіші елементи його проблем: колористичні пошуки, пошуки форми і їх формотворення, застосування освітлення, його вплив на загальну картину, застосування світла і тіні, а також контрастів. Живописний твір може виконувати виховну, комунікативну, гедоністичну, естетичну функції. Фантазія художника дозволяє створювати за допомогою тону, кольору і композиції складні сюжети, динамічні і насичені почуттями і емоціями твори, що викликають у глядача живу ілюзію реальних предметів та їхнього оточення. Зображення за своєю формою можуть бути натуралістичними, реалістичними, схематичними і стилізованими. Твором живопису не може стати просте поєднання кольорів, а емоційний вплив картини не може визначатися лише впливом самого кольору. Виразність кольору у реалістичному живописі має іншу основу, його вплив міститься у чуттєвому переживанні образів створених художником. Асоціативний вплив виявляється через гармонію кольорів реальних предметів, шляхом відтворення художником правдивого стану освітлення.

Проблема живописного твору є засобом для формування живописної майстерності, а також методом зображення й роботи з натури у нерозривному зв'язку з вивченням теоретичних основ і передачі на площині зображувальних явищ. Цілісне сприйняття дійсності – основний принцип образотворчого мистецтва, що дозволяє бачити об'єкт зображення у єдності і взаєморозумінні розмаїття пластичних форм, властивостей і рис.